Homofobi Nedir?

lgbti.org/homofobi-nedir/

Etimolojik bir açıklamayla; Homo aynı demek, fobi de doğal olmayan, mantıksız ve güçlü bir korku veya nefret demek.
Homofobi kelimesindeki homo ise aynı anlamında değil de eşcinseli çağrıştırması için kullanılmış. Yani Türkçe'ye bir şekilde çevrilecek olursa, "eşcinsel korkusu" denilebilir. Ya da bu tanımın içeriğine daha uygun bir biçimde "eşcinsel nefreti" denebilir.

Homofobiye sahip kişilere "homofob", böyle tavırlara ise "homofobik" deniyor. Farkındaysanız eşcinselleri sevmeme ya da onlardan nefret etme, hastalık sayılabilecek klastrofobi, agorafobi, araknafobi gibi öteki korkularla aynı kategoriye sokuluyor.

Peki homofobi kuru tanımların dışında pratikte nedir? "Ben homofobik değilim kesinlikle, eşcinseller beni rahatsız etmediği sürece istediklerini yapabilirler, yeter ki bana görünmesinler". Eşcinselleri gördüğü yerde vurmak, onları asmak isteyenlerinkiyle karşılaştırılamasa da, bu homofobinin başka bir çeşididir.

Bir toplulukta herkese sarılıp öptükten sonra, kendi cinsinizden olan eşcinsel arkadaşınızın sadece elini sıkıyorsanız, siz bir homofobsunuz.

İşyerinizdeki eşcinsel arkadaşınızın sürekli sizin gözünüze bakıp sizi mutlaka yatağa atmaya çalıştığını düşünüyorsanız, siz bir homofobsunuz.

Çevrenizdeki eşcinsellerin hala neden bir psikiyatriste gidip tedavi olmadığını merak ediyorsanız, siz bir homofobsunuz.

Homofobi sadece heteroseksüellere özgü bir şey değil, yani hem eşcinsel olup, hem de homofobiye sahip olabilirsiniz. Tabii ilk duyuşta biraz tuhaf geliyor ama ne yazık ki bu doğru. Homofobinin bu türü genelde, eşcinsel olduğu için bulunduğu pozisyonundan olacağını düşünen gay ve lezbiyenlerde görülüyor.

Örneğin bazı eşcinseller heteroseksüel ortamlarda eşcinselleri kötüleyip aşağılayarak kendilerini bir şekilde temize çıkardıklarını, onlara yönelen şüphelerden kurtulduğunu düşünürler. Ve daha sonra bunu o kadar benimserler ki, geceleri yatağında kendi cinsinden biri olduğu halde gündüzleri böyle davranışlarda bulunanları çok ayıplarlar ve toplumun onlardan kurtulması gerektiği yolunda uzun konferanslar verirler.

Ya da gazetelerde, köşelerinde konulara tam bir heteroseksüel gibi yaklaşıp, eşcinsellerden söz ederken üçüncü çoğul şahısı kullanırlar. Eşcinsel olup, böyle konuların konuşulmaması gerektiğini, herkesin nasıl olsa istediğini özgürce yaptığını, bundan fazlasını istemenin yarardan çok zarar getirdiğini söylemek ise yine homofobi değil de nedir?

Uğur Alper